

תת"ע (באר שבע) 10202-01-24 - מדינת ישראל נ' אוסאמה עיד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 10202-01-24 מדינת ישראל נ' עיד

תיק חיצוני: 34226803558

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אוסאמה עיד
החלטה	

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטר. כראיה לכך, קיים סרטון ממצלמת גוף המתעד את המפגש עם השוטר וקבלת הדו"ח לידיו מהשוטר.

עמדת המדינה המתנגדת לבקשה, היא כי מעבר לסרטוני מצלמת הגוף, מתאר השוטר כי המבקש (הנאשם במקור בפרשה זו) מוכר לו אישית כתוצאה מאירועים קודמים של אכיפה.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמנון סאלם הלכה ברורה ביחס לנטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשה מסוג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדרו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דיון בנוכחות הצדדים בבקשה מסוג זה הוא החריג ולא הכלל.

חובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התייצבותו לדיון ולחליפין להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת אגב הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

העלאת טענה כללית של כפירה בעבירה שיוחסה למבקש אינה מהווה ראייה לעיוות דין שלכאורה נגרם לו.

למבקש ניתנה זכות העיון בחוק, ואיש לא מנע ממנו את היכולת לבקש ולצפות בסרטונים שלשיטת המדינה מוכיחים את זהות המבקש כמבצע העבירה.

עצם הגשת בקשה זו טרם צפה המבקש (או בא כוחו) בסרטונים הרלוונטית תמוהה, שכן המבקש נעדר כל בסיס עובדתי להוכחת טענתו כי לא היה זה הוא אשר ביצע את העבירה לגביה הורשע בהעדורו.

המבקש לא הוכיח בכל דרך כי נגרם לו עיוות דין בפרשה זו.

אין בענישה שנגזרה משום חריגה ממתחם העונש הרלוונטי לעבירה שבוצעה בנסיבותיה.

הבקשה אינה עומדת בתנאי המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול פסק דין שניתן בהעדור הנאשם.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ד, 15 אוגוסט 2024, בהעדור הצדדים.